

La Devesa forma part del Parc Natural de l'Albufera. Es tracta del sector millor conservat del camp dunar que constituïa la restinga o barra d'arena que va tancar l'antic golf de València i va crear l'Albufera. Este estany, que antigament era salat i del qual es treia sal per a abastir la ciutat de València, és actualment, i des del segle XVII, d'aigua dolça.

A pesar de ser un espai de dimensions reduïdes (10 km de llarg per 1 d'ample) s'hi conjuguen una sèrie de factors climàtics i edàfics que donen lloc a l'existència d'una diversitat florística, faunística i paisatgística que li atorguen un alt valor ambiental reconegut internacionalment. (A la Devesa es poden observar més de 400 espècies vegetals diverses.)

S'hi poden diferenciar 5 ambients:

- Platja
- Conjunt dunar exterior
- Depressions interdunars
- Conjunt dunar interior
- Ribera de l'Albufera

"...Que ninguna persona, de cualquier condición o ley que sea, se atreva a cazar conejos, liebres, ciervos, jabalíes, cabras montesas, francolinés, perdices... en la Devesa, Albufera, islas y límites de aquella."

1761, Regnat de Carles II

Vista de la restinga (sud de la Devesa)

Estepa borriera (Cistus salvifolius)

Duna en procés de formació

Duna amb barró (Ammophila arenaria)

Tisoreta (Labiaduna riparia)

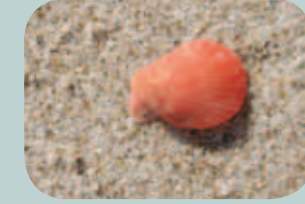
"Pilota" de restes de posidònia formada per l'acció de la mar

Conquilla marina (Rubicardium sp.)

Alga roja

Conquilla marina (Chlamys sp.)

Carranc comú (Macropipus depurator)

Funda d'ou de gat (xicotet taurí)

Constituïx un sistema format per 3 subunitats molt interrelacionades entre si: la platja submergida, la platja humida i la platja seca. La platja submergida es caracteritza per ser l'àrea amb major biodiversitat, dins la qual destaquen les praderies de posidònia, actualment poc representades, en les quals viuen nombroses algues, mol·luscs i peixos.

A la platja humida, caracteritzada per estar sempre banyada per l'aigua de la mar, no hi apareix cap tipus de vegetació, mentres que a la platja seca apareixen algunes plantes adaptades a la salinitat. A ambdós ambients es desenvolupa una rica fauna invertebrada que s'alimenta de les deixalles aportades per la mar.

Els taurons ovíparos ponen ous i deixen l'eclosió al destí. Els ous consten d'una grossa i gomosa conquilla o closca. Generalment pon els ous a parells. Els embrions es nodriren del rovell de l'ou.

Card marí (Eryngium maritimum)

Violer marí (Malcolmia littorea)

Cotonosa (Otanthus maritimus)

Escarçonera (Echium sabulicola)

Escarabat piloter (Scarabaeus semipunctatus)

El formen les dunes més pròximes a la platja, en les quals el vent forma unes xicotetes fondalades anomenades calderes d'abradió.

Les dures condicions ambientals que caracteritzen este ecosistema (forta insolació, constant assot del vent marí i mobilitat de l'arena) determinen que les plantes i animals que hi viuen adopten unes estratègies especials per a poder viure en este medi. Les plantes presenten tiges rèptils o flexibles per a evitar que el vent les trenque, arrels extenses per a poder ancorar-se en l'arena, fulles xicotetes o cobertes de pelets per a evitar la deshidratació, o fulles carneses per a poder acumular aigua al seu interior.

Molts dels animals que viuen en este medi desenvolupen ritmes biològics d'activitats crepusculars i nocturnes per a evitar les altes temperatures diürnes de l'arena. Durant el dia estan soterrats, com l'escarabat piloter, o pujats a les fulles de les plantes, com els caragols, i a poqueta nit, ixen o baixen per a alimentar-se. D'altra banda, animals, com la sargantana cua-roja, desenvolupen estructures especials en les seues extremitats per a poder caminar millor i córrer sobre l'arena sense afonar-se.

Mallada a la tardor

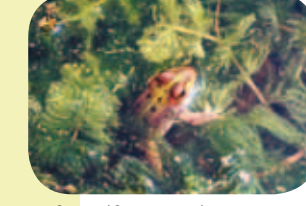
Bequeruda (Gallinago gallinago)

Libèl·lula (Symptetrum sanguineum)

Borinot aquàtic (Ditiscus sp.)

Granota (Granota perezzi)

Entre les dos alineacions dunars, l'exterior i la interior, hi apareixen una sèrie de depressions interdunars que es coneixen localment amb el nom de mallades. Estes depressions estan formades per sòls impermeables que s'entolten en els períodes de pluja. A l'evaporar-se l'aigua amb les altes temperatures, es forma a la superfície d'estes unes crostes de sal. La vegetació s'instal·la en este ecosistema a manera d'anells concèntrics en funció del grau de salinitat. A la part central on el nivell de sal és molt elevat, no hi apareix vegetació, al voltant d'esta zona se situa la vegetació de saladar formada principalment per salicòrnies i a la zona més externa, on la salinitat és menor, s'hi instal·len les jonqueres i pastures.

Entre els invertebrats, els més abundants són, juntament amb xicotets crustacis i caragols, els insectes, els quals completen tot o part del seu cicle vital en l'aigua embassada (escarabats aquàtics, libèl·lules, xinxes d'aigua). Entre els vertebrats destaquen la granota comuna i la colobra d'aigua.

Es tracta d'un ambient freqüentat per aus limícoles dotades de llargs becs per a alimentar-se a les àrees entollades. Algunes d'elles presenten una gran capacitat per a confondre's amb l'entorn, de manera que hi són pràcticament invisibles, com ara el cas de la bequeruda.

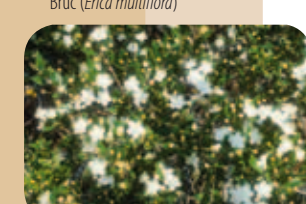
Zona de vegetació oberta

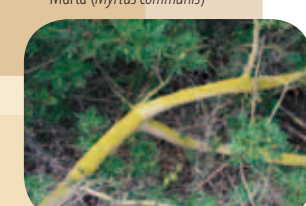
Zona de vegetació tancada constituïda per lianes i enfiladisses

Bruc (Erica multiflora)

Murta (Myrtus communis)

Liquen epífit sobre branca d'arbrust

Es caracteritza per presentar les dunes més antigues, en les quals la cobertura vegetal és molt més densa. A la zona més pròxima al conjunt dunar exterior, influenciada encara pel vent de la mar, s'hi instal·la l'estepar, matoll obert amb abundants clars arenosos. A les zones més allunyades, on la influència de la mar és menor, s'hi instal·la la màquia litoral mediterrània caracteritzada per la seua gran cobertura, densitat i diversitat. En este ecosistema hi ha diversos estrats vegetals diferenciats: muscinal (molses i líquens), herbaci, arbustiu, enfiladisses i arbori, sobretot de pi blanc (Pinus halepensis).

Este ambient és el preferit per la major part dels depredadors per a descansar durant el dia. La geneta, el rabosot i el mussol banyut esperen el crepuscle amagats entre l'espessa vegetació, abans d'eixir a acaçar preses.

La geneta és una àgil caçadora nocturna que es passa el dia amagada a les zones més impenetrables de la Devesa. S'alimenta principalment de xicotets mamífers com ara el ratolí de camp, encara que no menysprea altres preses com ara insectes, amfibis, rèptils, pardalets i caragols.

Sobre sòls llimoarenosos, en contacte amb l'aigua, es desenvolupa una vegetació higròfila (amant de l'aigua) coneguda vulgarment com a senillar.

Este ecosistema servix d'alberg a una rica i variada fauna en la qual destaquen les aus migratòries que hi troben menjar i recer. Entre els ocells, destaquen la xitxarra, el trist i la mallerenga de canyar que utilitzen les fines tiges dels canyissos per a teixir els seus nius. Són freqüents el cabussonet comú i el cabusot emplomallat, que construeixen nius flotants amagats entre la vegetació ribereña, el collver i diverses espècies de garses, com ara el martinet menut, el martinet i l'agró roig. Hi abunden també els xicotets mamífers com ara la musaranya comuna, la musaranyeta, la rata grisa i la rata d'aigua.

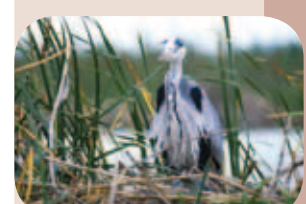
Les plomes d'un flamenc adult varien d'un color rosa a un roig lluminós, a causa dels pigments que contenen els xicotets invertebrats de què s'alimenten. Un flamenc que s'alimenta bé i saludable és de color rosa lluminós o roig.

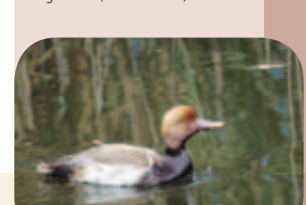
Malva aquàtica o "trencadalla" (Kosteletzkya pentacarpos)

Martinet (Mycteronax mycteronax)

Agró blau (Ardea cinerea)

Sivert (Netta rufina)

Garseta blanca (Egretta garzetta)

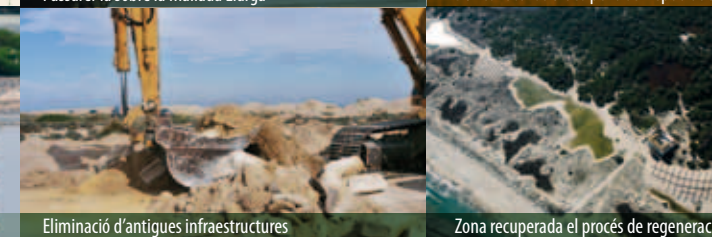
Des que es va prendre la decisió, fa quasi 30 anys, de recuperar el paisatge i els valors naturals de la Devesa, s'han dut a terme nombroses actuacions amb esta finalitat.

Una de les primeres mesures adoptades va ser la creació d'un viver de plantes autòctones per a repoblar i recuperar les zones degradades. Simultàniament es va establir una nova ordenació de l'espai concentrant els usos recreatius més intensius a les àrees més alterades, i limitant estos i els accessos a les zones millor conservades i per tant, de major valor natural (la Creu, Muntanyar de la Rambla, Muntanyar del Pujol, Reserva de la Punta i tot el sector sud de la Devesa).

A més s'han realitzat nombroses intervencions dirigides sempre a recuperar els diferents ambients afectats pel procés d'urbanització:

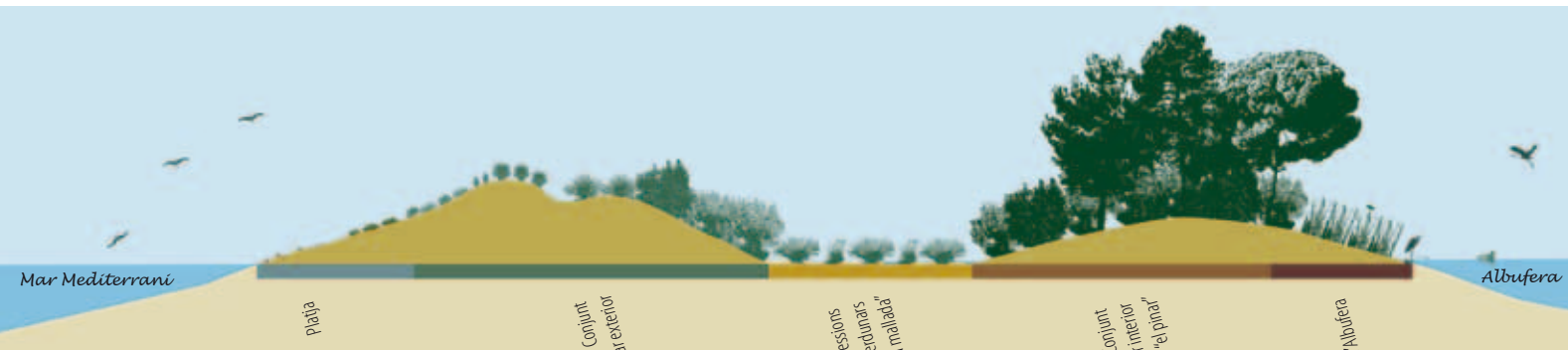
- Al conjunt dunar exterior s'han eliminat vials, aparcaments, infraestructures fora d'ús i la totalitat de l'antic Passeig Marítim. S'ha reconstruït per complet el primer front dunar de la Devesa i la zona dunar de transició, situada just darrere del primer cordó, s'ha recuperat totalment al sector sud. (Projecte LIFE-Enebro).
- Al mateix temps, s'han recuperat les depressions interdunars i s'ha tornat l'arena, amb què s'havien omplert, al conjunt dunar exterior que era l'emplaçament original.
- Per un altre costat, part de les infraestructures, vials i aparcaments construïts al conjunt dunar interior s'han reduït o eliminat completament, tot aconseguint integrar a poc a poc les zones recuperades al seu entorn.

Totes les actuacions que es duen a terme s'acompanyen sempre d'àmplies campanyes informatives amb diverses activitats educatives i culturals amb l'objecte de divulgar els valors naturals de l'àrea i aconseguir el respecte i la col·laboració ciutadana.

Eliminació d'antigues infraestructures

Zona recuperada el procés de regeneració

Recomanacions:

- Circule amb precaució
- Accés restringit vehicles de motor
- Respecte les dunes: són fràgils
- No eixir-se'n de les sendes i camins marcats
- No arrancar flors i plantes
- Procure no fer soroll
- Utilitze les papereres, no tire fem per tot arreu
- Prohibit encendre foc
- No hi està permesa l'acampada lliure
- Els gossos han d'anar lligats per la Devesa
- Prohibit el pas a la platja als animals de companyia
- Prohibit muntar a cavall per la Devesa
- Prohibit circular en bici fora dels camins asfaltats

Itineraris senyalitzats:

- Itinerari lúdic de la platja
 - Itinerari històric del Saler (S)
 - Itinerari paisatgístic
 - Itinerari dels sentits
 - Itinerari històric accessible de la Gola del Pujol (G)
 - Itinerari botànic
- Descàrrega d'itineraris en www.valencia.es/albufera

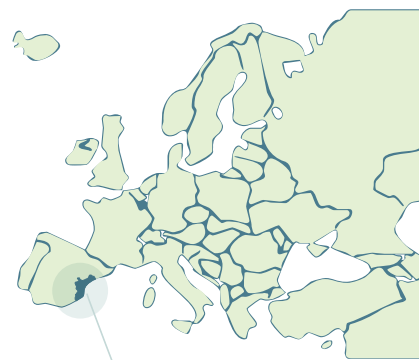
Informació:

Servici Devesa-Albufera 96 161 00 21
 Casa Forestal del Saler 96 183 00 12
www.valencia.es
odevesa@valencia.es

Teléfono d'interés:

Emergències i incendis: 112

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
 CONSERVACIÓ D'ÀREES NATURALS I DEVESA-ALBUFERA

Comunitat Valenciana

ITINERARIS SENYALITZATS

- Itinerari lúdic de la platja
- Itinerari històric del Saler (S)
- Itinerari paisatgístic
- Itinerari dels sentits
- Itinerari històric de la Gola del Pujol (G)
- Itinerari botànic

Informació itineraris: www.valencia.es
 webs municipals
Medi Ambient i Salut
 Devesa-Albufera

ANTICS TALLAFOS

- 1 Vial de la Devesa
- 2 Vial del Saler
- 3 Vial de la Rambla
- 4 Vial de la Calle
- 5 Vial El Pujol Vell
- 6 Vial de la Garrofera

- Carril bici
- Platja i dunes
- Centre d'informació del Parc Natural de l'Albufera
- Instal·lacions esportives
- Bombers
- Hotel
- Parada d'autobús
- Parador
- Font d'aigua potable
- Taules de picnic i bancs
- Barrera (accés restringit)
- Mallada
- Lloc pintoresc
- Càmping
- Vivars municipals
- Parada d'autobús
- Camp de golf
- Taules de picnic i bancs
- Nucli de població
- Aparcament
- Gasolinera
- Embarcador
- Casa forestal
- Restaurant
- Punt de primers auxilis
- Dutxes
- Lloguer d'hamaques i para-sols

La Devesa

Parc Natural de l'Albufera

